

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Сучасний етап розвитку народного господарства вимагає реформування системи освіти в Україні. Стратегія і тактика такого реформування передбачає перехід вищої освіти до більш глибокої і динамічної системи навчання.

Вимоги до вищої освіти все більше наближаються до світових стандартів. Останні роки в навчальному процесі значно поширюється використання комп'ютерів; підвищуються вимоги до оволодіння студентами конкретними професійними знаннями. Все більше уваги приділяється розвитку у студентів навичок проведення аналізу господарських операцій з визначенням кінцевих фінансових результатів; вмінню критично підходити до вирішення конкретної господарської ситуації.

Рівень формування творчої діяльності майбутнього спеціаліста певною мірою залежить від організації самостійної роботи студента. Практичний досвід свідчить, що найбільш ефективна форма навчання ґрунтується на активному включенні студентів в процес самостійного оволодіння знаннями. Студента необхідно переорієнтувати з пасивного сприйняття готової інформації на придбання навичок самостійного її отримання та дослідження певних проблем.

Тому на сьогодні доцільно більше уваги приділяти застосуванню замість традиційних нових форм навчання — підготовки до семінарських занять, виконання домашніх завдань, написання рефератів і курсових робіт.

Підвищення ефективності та якості підготовки фахівців має здійснюватися шляхом удосконалення навчального процесу, що сприятиме засвоєнню студентами більшої кількості необхідної інформації за певний час навчання. В лекційних курсах викладачі повинні усувати дублювання дисциплін та пропонувати до вивчення нову поглиблену і цікаву інформацію з урахуванням сучасних тенденцій розвитку економіки країни.

Одночасно доцільно удосконалювати й організацію процесу навчання шляхом впровадження активних методів проведення семінарів; більш широким використанням технічних засобів навчання тощо.

Разом із цим необхідно встановити дієвий контроль за результатами та якістю отриманих знань не тільки з питань, що висвітлювались в лекційному курсі та на заняттях в аудиторії, але й з тих тем, які студенти мали засвоїти в процесі самостійного вивчення.

Контроль якості підготовки спеціалістів може бути проміжним і остаточним.

Проміжний контроль дає змогу викладачу виявити рівень теоретичної підготовки, професійних і практичних навичок у студентів.

Остаточний контроль знань доцільно здійснювати з урахуванням результатів проміжного контролю.

При цьому рівень оволодіння програмними питаннями оцінюється за стобальною системою з подальшим переведенням її в чотирибальну. На проміжний контроль, який пов'язаний з контролем за систематичним вивченням тем дисципліни протягом семестру, припадає 60 балів, а остаточний, тобто іспит — 40 балів.

Схема проведення проміжного контролю знань студентів.

1. Відповідь на семінарському занятті з питань теми, яка запропонована для самостійного вивчення	— 10 балів
2. Розв'язання та пояснення нетипової ситуації (задачі)	— 10 балів
3. Виконання запропонованого викладачем модульного завдання:	
завдання 1	— 20 балів
завдання 2	— 20 балів

Усього

60 балів

Найбільш важливим моментом є самостійність студентів у вивченні проблемних питань, які пропонуються в межах тематики курсу. Ці питання доцільно досліджувати та обговорювати на практичних заняттях. В обговоренні мають брати участь усі студенти, в той час як група з 3—4 студентів презентують заздалегідь підготовлені питання.

Схема проведення остаточного контролю знань студентів

Структура екзаменаційного білета:

1. 1 тестове завдання – оцінюється в 10 балів.
2. 2 практичних завдання (задачі) - по 15 балів кожне (в сумі — 30 балів).

Усього 40 балів.

Такі підходи до оцінки знань студентів протягом семестру — проміжний і остаточний контроль дозволять знівилювати поверхове вивчення дисципліни і буде сприяти більш поглибленому засвоєнню навчального матеріалу.

І. Б. Міщенко, аспірант

РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА КОНТРОЛЮ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА

Сучасний етап розвитку вищої педагогічної освіти характеризується введенням нових технологій навчання та систем контролю, що мають сприяти підвищенню якості фахової та професійної підготовки. Але при цьому не забезпечується формування належного рівня професіоналізму та компетентності викладачів, оскільки зберігається традиційний підхід, який не базується на створенні умов для реалізації особистісного потенціалу. При цьому виникає суперечність між суспільними вимогами до особистості майбутнього викладача та до якості його професійної підготовки, — з одного боку, а з іншого, неспроможністю особистості в існуючих умовах організації професійної підготовки реалізувати наявний інтелектуальний та творчий потенціал. Ефективною має бути зміна підходу до організації системи контролю навчальної діяльності за рахунок введення рейтингової багатобальної шкали оцінювання.

Аналіз теоретичних основ процесу контролю навчальної діяльності дозволяє визначити контроль як одну із функцій управління навчальною діяльністю, що органічно поєднано з іншими функціями і суттєво впливає на них. Зазначено також, що контроль є поліфункціональним (навчаюча, виховна, розвиваюча, методична, керуюча, діагностична, коригуюча функції). Якість і ефективність підготовки фахівців на етапі професіоналізації в певній мірі залежить від організації контролю навчальної діяльності у такий спосіб, при якому максимально можливо реалізувати всі функції контролю. Зрозуміло, що організація контролю набуває свого визначення та вибору оптимально поєднаних варіативних форм, видів і способів відповідно до цілей професійної підготовки та з урахуванням особливостей навчальної діяльності. Таким чином рейтингова система контролю є найважливішим фактором розвитку особистості майбутнього фахівця і способом